NAAT-İ ŞERİF

Kuloğlu

Gözüm nuru Fahr-i cihan[1]
Yetiş yâ Muhammed yetiş
Âleme gün gibi doğan
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Yeşil sancaklar yalabır[2]
Onu gören can talabır[3]
Acap guluv etti[4] kâfir
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Bizim ahvâlimiz bundur.
Ali'yi sen bize göndür
Kanber'i Düldül'e bindir
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Gaziler kana boyandı
Yandı sol yüreğim yandı
Son demidir[5] bize şimdi
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Hakk'a ermiş erenlerle
Ak sakallı pirler ile
Cümle peygamberler ile
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Sana derim iki gözüm
Ayağına sürem yüzüm
Yardımcımız olver[6] bizim
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Ey Kuloğlu canlar canı
İki cihanın sultanı
Derdimizin hem dermanı
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Kuloğlu (1613?-1694?)

XVII. Asır Saz Şairlerinden Kuloğlu, Saadettin Nüzhet Ergun, Semih Lütfi Sühulet Kütüphanesi, İstanbul 1933, s. 43-44.

1 Fahr-i cihan: Cihanın efendisi.
2 Yalabır: Parlar.
3 Talabır: Oynar.
4 Guluv etti: Haddini aştı.
5 Demidir: Anıdır.
6 Olver: Oluver.